ఎర్ర ఫైలు

ప్రతాప రవిశంకర్

కల్పన వాకిట్లో నిలబడదు. వాకిట్లో నిలబడి బజారు మనుషుల్లా కష్టమర్ల కోసం ఎదురు చూడాల్సిన అవసరం ఆమెకు లేదు. అలా నిలబడటం కూడా ఆమెకు నచ్చదు.

ఆమెకు కొంతమంది రెగ్యులర్ కష్టమర్స్ వున్నారు. వాళ్ళు రాదల్చుకున్నప్పుడల్లా కల్పన దగ్గరకే వస్తూ వుంటారు.

వాళ్ళలో శివరావు కూడా ఒకడు.

శివరావు ఎక్కడో ఓ ప్రయివేటు ఫర్మ్‌లో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. అతను ఎర్రగా వుంటాడు—సన్నగా వుంటాడు. అతని చూపులు అమాయకంగా వుంటాయి—అయినా మనిషి చురుకయినవాడు.

ఎప్పుడూ తెల్లబట్టలే వేసుకుంటాడు. ఎప్పుడూ ఒకే రకం సిగరెట్లు మాత్రం కాల్చడు—ఒక్కోసారి ఒక్కో రకం సిగరెట్లును కాలుస్తాడు. అప్పుడప్పుడు కిల్లీ వేసుకుంటాడు. వీలున్నప్పుడల్లా మందుకొడుతూ వుంటాడు.

శివరావు గురించిన మిగిలిన అన్ని విషయాలూ కల్పనకు తెలుసును. కానీ అతడికున్న చివరి అలవాటు గురించి ఆమెకు ఇంతవరకూ తెలీదు.

ఎందుకంటే ఇప్పటివరకూ అతను ఒక్కసారికూడా కల్పన దగ్గరకు మందుకొట్టి తూలుకుంటూ రాలేదు. అర్థంలేని వాగుడు వాగలేదు.

కల్పనకు శివరావు నచ్చాడు.

ఎందుకంటే—శివరావులో సు ం ద ర ం పోలికలు వున్నాయి. అందువల్లనే ఆమెకు అతను నచ్చాడు.

సుందరం ఎవరో చెప్పాలి—

అతన్ని ఆమె కాలేజీలో చదువుతున్న రోజుల్లో అజ్ఞాతంగా ప్రేమించింది. అతనికి చెప్పి ప్రేమించలేదు. చెబితే అతను ఏమనేవాడో మనకు తెలీదు. కల్పనక్కూడా తెలీదు.

కాని, కల్పన తన ప్రేమ గురించి అతడితో చెప్పలేదు. ఎందుకు చెప్పలేదంటే అందుక్కారణం విజయలక్ష్మి.

విజయలక్ష్మి కూడా కల్పన చదువుతున్న కాలేజిలోనే చదివింది. ఆమె కల్పనకంటే కొన్ని గంటలు ముందునించే సుందరాన్ని ప్రేమించటం మొదలుపెట్టిందనే నిజం కల్పనకు కొంచెం ఆలస్యంగా తెలిసింది.

ఆ నిజం తెలిసిన తర్వాత కల్పన తన ప్రేమ గురించి సుందరానికి చెప్పలేకపోయింది.

ఆ రోజునే విజయలక్ష్మికంటే కల్పన కొంచెం ముందుగా సుందరాన్ని ప్రేమించి వున్నట్లయితే ఈ రోజు కల్పన కథ ఇలా కష్టమర్లతో ముడిపడివుండేది కాదు.

ఇంకో రకంగా వుండేది.

ఆమె ఆలోచనలను చెదరగొడుతూ తలుపుమీద చిన్నగా టక్....టక్‌మని చప్పుడయ్యింది.

కల్పన ఒక్క వుదుటన్న బెడ్‌మీదనించి లేచింది. అలా టక్....టక్....మని తలుపుమీద చప్పుడు చేసే ఆ మనిషి ఎవరో ఆమెకు తెలుసు.

ఆ మనిషి —

2

శివరావు!

"నువ్వే అనుకున్నాను" అన్నది కల్పన తలుపులు తెరిచి....

"ఎలా అనుకున్నావు? ఎంతోమంది వస్తూ వుంటారు కదా?" అన్నాడు శివరావు లోపలకు వచ్చి.

తలుపులను మూసి బోల్టు వేస్తూ "తలుపుమీద రెండే రెండుసార్లు టక్....టక్" అన్నది చిరునవ్వుతో —

"ఇంకెవరూ ఇలా కొట్టరా" కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

తలను అడ్డంగా ఊపింది కల్పన.

అతడి చేతిలో ఎర్రగా వెలుగుతున్న సిగరెట్టు వుంది. ఇంతకుముందెప్పుడు అతడి చేతిలో అలాంటి సిగరెట్టును చూడలేదు. అది చుట్టరంగులో వుంది.

గుప్పుమన్నది అతడి నోట్లోనించి బ్రాందీ వాసన.

ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

"నువ్వు తాగుతావా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

శివరావు నవ్వాడు. వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు.

ఆమె అదే ప్రశ్న మళ్ళీ అడిగింది.

అప్పుడు "తెలియటంలేదా?" అన్నాడు.

"ఎన్నాళ్ళనించి?"

"గుర్తులేదు."

"ఇంతకు ముందెప్పుడూ తాగి రాలేదేం?"

"ఎప్పుడూ తాగిరాటానికి నేను మా బాస్‌నుకాదు. ఆయన దగ్గర పనిచేసే చిన్న ఉద్యోగిని. అందువల్ల ఆయన యెప్పుడూ తాగుతూ వుంటే నేను అప్పుడప్పుడు తాగుతూ వుంటాను. అప్పుడప్పుడు తాగినా అలా తాగినప్పుడు నీ దగ్గరకు రాలేదు. ఇప్పుడు వచ్చాను."

కల్పనకు ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

సుందరం తాగివుంటే తను సహించగలిగేదా? అని ఆలోచిస్తోంది ఆమె.

ఏమో! తేలీదు.

ఐనా శివరావు గురించి తను బాధపడవలసిన అవసరం యేమిటి? అతనికీ తనకీ యేమిటి సంబంధం?

ఆమె ఆ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయినప్పుడు శివరావు అడిగాడు వున్నట్టుండి ఇలా!

"ఎన్నాళ్ళీ చిన్న చిన్న మొత్తాల సంపాదన? ఒకే సారి పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు సంపాదించాలని నీకు లేదా?"

కల్పన ఉలిక్కిపడింది.

"ఏమిటి నువ్వనేది శివరావ్?" అన్నది.

అంతకుముందు అతనేమన్నాడో అదే ప్రశ్నను మళ్ళీ అడిగాడు.

"ఎందుకు? ఎంత పెద్ద మొత్తం?" అన్నది.

"ఐదు వేలు."

"ఐదు వేలా!"

"అవును. నువ్వు ఒప్పుకుంటే ఇంకో వెయ్యి యూపా

యలు ఎక్కువే. మొత్తం ఆరువేలు."

మళ్ళీ ఆశ్చర్యపడింది కల్పన.

"నేను ఒప్పుకోవటం అంటే యేమిటి? నేనేం చెయ్యాలి? ఆరువేల రూపాయలు సంపాదించిపెట్టే ఆ పని యెలాంటిది?" అనడిగింది కల్పన—కుతూహలంగా.

"ఇప్పుడు నేను నీ దగ్గరకు ఎందుకోసం వచ్చాననుకున్నావ్? కల్పనా—ఈ పని నీ వల్లనే అవుతుందని నాకు నమ్మకం వుంది. అందుకే మరో మనిషికి ఈ పనిని అప్పగించదల్చుకోలేదు. ఇందుకు నమ్మకమైన మనిషి కావాలి. నీకంటే నాకు నమ్మకం వున్న మనిషి ఎవరు? చెప్పు....నువ్వు ఒప్పుకున్నట్లేనా?" అనడిగాడు.

కల్పన నవ్వింది—

"నేనేం చేయాలో చెప్పకుండా ఒప్పుకున్నట్లేనా? అనడిగితే నేనేం చెప్పగలను?" అన్నది.

"చెబుతాను. నువ్వు ఒప్పుకున్నానంటే చెబుతాను."

"కాదు. నువ్వు ముందు చెప్పు. ఏమిటా పని?"

"నామీద నమ్మకంలేదా?" శివరావు కొంచెం సీరియస్‌గా అడిగాడు.

"ఇందులో నమ్మకం గురించి ఏముంది శివరావ్? నాకు ఆ పని ఇష్టమయితే తప్పకుండా ఒప్పుకుంటాను. డబ్బు గురించీ కాదు. నువ్వు చెబుతున్నావని" అన్నది.

"వీల్లేదు. నువ్వు ఇబ్బందిలో ఇరుక్కునే పని ఐతే నేను నీకు చెప్పనుకదా. ముందుగా నువ్వు ఒప్పుకోవటం లేదంటే నీకు నామీద నమ్మకం లేదని అనుకుంటాను. నీకు ఇష్టమేనా?"

అతను నొచ్చుకున్నాడని కల్పనకు అర్థమయ్యింది. ఆమె మవునం వహించి ఆలోచనలో పడింది.

శివరావు గత కొన్ని నెలలుగా తనకు తెలుసు. అతని ప్రవర్తన తనని ఏ రోజూ ఇబ్బంది పెట్టలేదు. పైగా సుందరం పోలికలు కలిగివుండి తనని ఆకర్షించాడు. తను ఇష్టపడేలా చేసుకున్నాడు. అందుకని ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి?

ఒప్పుకుంటే బావుంటుందా?

ఇంతకీ తను చెయ్యవలసిన ఆ పని యేమిటో?

సులభమైనది—రిస్కు లేనిదీ ఐ వుండదు.

ఎందుకంటే అంత సులభమైన పనికి ఆరువేలు ఇవ్వ టానికి ఎవ్వరూ ఒప్పుకోరు.

ఐనా—శివరావు ఎందుకింత పట్టుదలగా వున్నాడు. తీరా ఆ పని గురించి చెప్పిన తర్వాత తను ఒప్పుకోదని భయమా?

భయమెందుకు?

తను ఒప్పుకోకపోతే మరొకరు. కేవలం ఈ అవ కాశం మరో మనిషికి ఇవ్వకూడదనే శివరావు తనకు చెప్పాననని అన్నాడు.

అంటే—మరొకరివల్ల కూడా ఆ పనేదో జరిగే అవ కాశం కూడా వుందన్నమాట—కాబట్టి అంతగా రిస్కు లేని పనే ఐవుండాలి.

మళ్ళీ ఓ సిగరెట్టు వెలిగించి "నువ్వు అంతగా ఆలో చించాల్సింది ఏమీ లేదు కల్పనా. ఒప్పుకో" అన్నాడు శివరావు.

ఇక ఆలోచించలేదు కల్పన.

"సరే .... ఒప్పుకుంటున్నాను. చెప్పు....ఆరు వేల రూపాయలు సంపాదించటంకోసం నేనేం చెయ్యాలి?" అనడిగింది.

"థాంక్ యూ కల్పనా. థాంక్ యూ వెరీమచ్" అన్నాడు శివరావు సంతోషంగా.

"థాంక్స్ తర్వాత చెబుదువుగాని....ముందు నేను చెయ్యవలసిన పనేమిటో చెప్పు."

"చెబుతాను. కాని యిప్పుడు కాదు. రేపు రాత్రి ఇదే టైముకు వస్తాను. నేను వచ్చేసరికి నువ్వొక్కదానివే వుండు. అర్థమయిందనుకుంటాను" అంటూ నవ్వాడు శివరావు.

అతడ్ని ఆశ్చర్యంగా చూసింది కల్పన.

3

బల్లమీది టెలిఫోన్ మోగింది.

రిసీవర్ ఎత్తాడు దామోదరం—కుర్చీలో ముందుకు వంగి—

రిసీవర్ తీసుకుంటూనే మళ్ళీ ఛెయిర్‌లో వెనక్కు వాలుతూ "హలో..దామోదరాన్ని మాట్లాడుతున్నాను" అన్నాడు.

"నమస్తే.... నేను కనకారావును మాట్లాడుతున్నాను."

కనకారావు గొంతు వినటంతోనే దామోదరం మొహంలో రంగులు మారిపోయాయి.

"నువ్వా! యెందుకు ఫోన్ చేశావ్?" సీరియస్‌గా అడిగాడు.

"మీకు తెలియనిది ఏముంది? మిమ్మల్ని మళ్ళీ ఓసారి కలుసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను. ఎక్కడ కలుసుకోమంటారో తెలుసుకోటానికి ఫోన్ చేశాను."

దామోదరం సీరియస్‌గానే నవ్వి "నీకింకా ఆశ చావలేదనుకుంటాను. నా సంగతి నీకు తెలీదు. ఐతే నేను

ఎంత సిన్సియర్ ఆఫీసర్లో ఇంతకుముందు నేను వర్కు చేసిన వూళ్ళకు వెళ్ళి ఎంక్వయిరీ చేసుకో" అన్నాడు

"క్షమించండి. మీరు ఎంత సిన్సియర్ ఆఫీసర్ ఐనా ఊబిలో దిగబడినప్పుడు బయటపడే మార్గాన్ని వెతుక్కోక తప్పదుకదా? చెప్పండి. మిమ్మల్ని యెప్పుడు ఎక్కడ కలుసుకోమంటారో..మీరు కాదన్నా మిమ్మల్ని కలుసుకోక తప్పదు" అన్నాడు కనకారావు మొండిగా.

అతని మొండితనం దామోదరానికి అంతగా ఆశ్చ రాన్ని కలిగించలేదు. ఎందుకంటే కనకారావు గొంతు వరకు దిగివున్నాడు కాబట్టి ఎంత మొండితనాన్నయినా చూపుతాడని ఆయనకు తెలుసు.

అందుకే, "సారీ కనకారావ్...నువ్వు నన్ను కలుసుకోలేవు. నన్ను కలుసుకున్నా నీతో నేను మాట్లాడను. నిన్ను అంత సులభంగా నేను వదలదల్చుకోలేదు" అంటూ రిసీవర్ను హుక్ మీద వుంచాడు.

వుంచేసి సిగరెట్ టిన్ అందుకుని ఓ సిగరెట్టును వెలిగించి పొగ వదిలాడు.

పొగ వదులుతూ కుర్చీలో వెనక్కు వాలి కనకారావు గురించి ఆలోచించాడు.

కనకారావ్ పెద్ద కంట్రాక్టరు. కాని గొప్ప మోసగాడు. ఒక వంతెన కంట్రాక్టును ఎనిమిది లక్షలకు తీసుకున్నాడు. అది పూర్తయ్యింది. డబ్బు పూర్తిగా చెల్లించకుండా వర్షాలుకూడా రాకముందే వంతెన కూలిపోయింది. ఎవరో కనకారావు ఆ వంతెనకు కనీసం లక్ష రూపాయలుకూడా ఖర్చుపెట్టలేదనీ మోసం చేశాడనీ పిటిషన్ పెట్టారు. ప్రభుత్వం దామోదరాన్ని ఎంక్వయిరీ ఆఫీసర్ గా వేసింది.

దామోదరం ఎంక్వయిరీ చేశాడు. కనకారావు చేసిన మోసాన్ని తెలుసుకొని రిపోర్టు తయారుచేశాడు. ఇంకా ఆ రిపోర్టును ప్రభుత్వానికి పంపించలేదు. ఆ రిపోర్టు ప్రభుత్వానికి చేరితే కనకారావ్ పని అవుటయిపోతుంది. అతను ఎన్నో యేళ్ళు జైలు జీవితాన్ని గడపవలసి వుంటుంది.

అందుకే కనకారావ్ డబ్బుతో దామోదరాన్ని కొనాలని ప్రయత్నం చేశాడు. కాని దామోదరం అతడికి లొంగలేదు. అతన్ని జైలుకు పంపించటమే తన ధ్యేయం అన్నాడు.

ఇందుకు కొంత పాత కథ వుంది.

ఆ కథ తర్వాత.

కర్టెన్ తొలగించి టైపిస్టు విమల లోపలకు వచ్చింది. ఆమె చేతిలో ఓ కాయితం వుంది.

ఏమిటన్నట్టు చూశాడు.

“ఒక్క రోజుకు లీవు కావాలి సర్” చిరునవ్వుతో ముందుకు ఒంగుతూ కాయితాన్ని దామోదరానికి అందించింది.

అప్పుడామె పమిట జారింది.

దాన్ని ఆమె కొంచెం ఆలస్యంగా సర్దుకుంది.

దామోదరం దగ్గర లీవు గ్రాంట్ కావాలంటే అలా పమిట జారక తప్పదు.

అతడు నవ్వుతూ “ఇక నువ్వు వెళ్ళు....నువ్వు లీవును ఎక్స్‌టెండ్ చెయ్యకూడదు” అన్నాడు.

తలూపి ఆయనకు థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయింది విమల.

ఎలాంటి మనిషికయినా ఏదో ఒక బలహీనత వుం

టుంది. ఐతే ఆ బలహీనత కొంతమందికి వాళ్ళ కంట్రోల్‌లోనే వుంటుంది. దామోదరానికి అందమైన ఆడదాన్ని చూస్తే కళ్ళు మరచిపోయే బలహీనత వుంది. అలాగని కన్నుగీటేసి ప్రతి ఆడదాని మీదకు ఎగబడేంత బలహీనత లేదు. ఆ యువతి అతడి హృదయాన్ని కదిలించాలి.

అతడి హృదయాన్ని కదిలించే ఆడదానికోసం దామోదరం ఎంత దూరమైనా పరుగులు తీస్తాడు.

అలాంటి ఆడది ఎవరు?

కల్పన కావచ్చునా??

4

సరిగ్గా చెప్పిన టైముకు రాలేదుకాని ఓ పదినిమిషాలు ఆలస్యంగానే వచ్చాడు శివరావు.

వస్తూనే లోపల యెవ్వరూ లేనందుకు సంతోషపడ్డాడు.

"నీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను" అన్నదామె అతడు లోపలకు రాగానే.

"ఎందుకు యెదురుచూడటం? నేను తప్పకుండా వస్తానని చెప్పానుకదా?" అన్నాడు కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

"అందుకే.... సరే .... చెప్పు .... నేను చెయ్యవలసిన పనేమిటో ఈ రోజున చెబుతానని అన్నావు కదా?" అన్నది కల్పన కుతూహలాన్ని అదిమిపట్టలేక.

రాత్రి శివరావు వెళ్ళిన దగ్గిర్నించీ ఆమె ఆ విషయం గురించే ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

"అంత తొందరెందుకు? నేనొచ్చింది నీకు ఆ పనేమిటో చెప్పటానికే.... ఇదిగో ముందు ఈ ఫోటో చూడు" అన్నాడు షర్టు జేబులోనించి కాయితంలో చుట్టిన ఓ మనిషి ఫోటో తీసి ఇస్తూ.

కల్పన ఆ ఫోటోని ఆశ్చర్యంగా చూసి "ఎవరిదీ ఫోటో?" అనడిగింది.

"ఓ స్ట్రిక్ట్ ఆఫీసర్ ది. పేరు దామోదరం. వయసు యాభై ఒకటి" అన్నాడు సిగరెట్టు ముట్టిస్తూ.

"ఈ ఫోటో నాకెందుకు?"

"నీ ఆల్బంలో పెట్టుకోమని ఇవ్వలేదు. ఈ ఫోటోలో వున్న మనిషిని బాగా గుర్తుపెట్టుకో.... నువ్వు చెయ్యబోయే పని ఈ మనిషితోనే ముడిపడి వుంది" అన్నాడు.

"ఈయనతో నా?" శివరావును చూస్తూ అడిగింది.

"అవును. దామోదరాన్ని నువ్వు ప్రేమించాలి."

"ఈయన్నా....ఆయనకు నా తండ్రి వయసు వుంది."

"నిజమే....ఇలాంటి సెంటిమెంట్లు పెట్టుకుంటే నీకు ఆరువేలు కాదు, ఆరు రూపాయలు కూడా రావు.... నేను చెప్పినట్టు విను. ప్రేమించటం అంటే నిజంగా ప్రేమించటం కాదు. ప్రేమించినట్టు ఆయన మీద నీకు ఇష్టం వున్నట్టు నటించాలి."

"నటించటం నాకు చేతకాదు" అన్నది కల్పన.

"అలా అంటే కుదరదు. నువ్వు నటించాలి. ఇంత మంది మనుషుల ఇష్టానికి అనుగుణంగా నడుచుకుంటున్న నీకు నటించటం అంత కష్టమని నేను అనుకోను. సరే. తర్వాత నువ్వేం చెయ్యవలసిందీ చెబుతాను. నువ్వు రేపే దామోదరాన్ని ఆయన ఆఫీసులో కలుసుకో. ఆయన ఆఫీసు యెక్కడో ఎలా వెళ్ళాలో తర్వాత చెబుతాను.

ఆఫీసులో కలుసుకొని కొంచెం దీనంగా మొహం పెట్టి నీ భర్త క్రూరుడనీ, దుర్మార్గుడనీ అతను పెట్టే నరకాన్ని భరించలేక అతన్ని వదిలి వచ్చేశాననీ చెప్పు. అందువల్ల బతకటానికి నీకో ఉద్యోగం అవసరమనీ అడుగు. నీ

అందం చూసి దామోదరం తప్పకుండా చలించిపోతాడు. అలా గేనని తప్పకుండా నీకు సహాయపడతాననీ చెప్పి నిన్ను మళ్ళీ యెక్కడ కలుసుకోవలసిందీ చెబుతాడు. అలా చెప్పిన తర్వాత నువ్వు వచ్చెయ్యి. జరిగిందంతా రేపు రాత్రి నాతో చెప్పు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ నువ్వు ఏం చెయ్యవలసిందీ చెబుతాను" అన్నాడు శివరావు.

అతను చెప్పినదంతా విన్న తర్వాత అదంతా ఏదో రిస్కీ వ్యవహారమనిపించింది కల్పనకు.

అందుకే "ఇదంతా గొడవగా వుంది. ఈ పని నేను చెయ్యను. నాకు ఆరువేలు అవసరంలేదు. ఈ వృత్తి మీదనే నేను ఆ డబ్బును సంపాదించుకుంటాను" అన్నది.

శివరావు అదిరిపడి "కల్పనా....నీకు పిచ్చి పట్టలేదు కదా" అన్నాడు కంగారుగా.

"లేదు. ఇలాంటి నటనలు నాకు నచ్చవు."

"ప్లీజ్....నా మాట విని ఒప్పుకో....నువ్వు నేను చెప్పినట్టు చెయ్యటానికి ఒప్పుకుంటానని మాటిచ్చావు."

"సారీ....శివరావ్....అన్న మాటమీద నిలబడటానికి నేను పతివ్రతను కాదు. పదిమందికి శీలాన్ని అమ్ముకునే దాన్ని. నేను మాట తప్పినా తప్పులేదు."

మరీ అంత మొండిగా కల్పన మాట్లాడుతుందని శివరావు వూహించలేదు. అతనికి కల్పనను ఎలా ఒప్పించాలో అర్థంకాలేదు.

"సరే. ఐతే నేను వెళతాను" అని లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఎక్కడికి? అప్పుడే వెళుతున్నావా?"

"అవును. ఈ పని చాలా ముఖ్యమైనది. నువ్వు ఒప్పుకోనప్పుడు మరో మనిషిని వెతుక్కోవాలి. ఐతే ఒక్క విషయం. ఇక నువ్వు ఈ శివరావును మరచిపోవచ్చు. నీ

దృష్టిలో శివరావు చచ్చిపోయాడు" నిలబడే అన్నాడు.

"అంత మాటలనకు శివరావ్" అన్నది కల్పన కంగారుగా.

"అవును. అంటాను కల్పనా....నువ్వు ఎలాంటిదానివైనా నీకు మనసుందనీ ఆ మనసులో నేనంటే ప్రేమ వుందనీ ఇన్ని రోజులనించీ అనుకునే నీ దగ్గరకు వస్తున్నాను. నా అంచనా తప్పని ఇప్పుడే తెలిసింది నామీద నీకు లక్ష్యంలేదు. నన్ను మరచిపో" అన్నాడు ముందుకు కదిలి.

కల్పనకూడా నిలబడి "ఆగు....ఈ పని గురించి నువ్వింత పట్టుదలగా ఎందుకు వున్నావో నాకు అర్థం కావటంలేదు శివరావ్? అసలు ఇదంతా యెందుకు? ఇందువల్ల నీకు కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి?" అన్నది.

శివరావ్ ప్రేమగా చూసి కల్పన కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ "కల్పనా....నువ్వు ఆడే నాటకంమీదనే నా భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుంది. నీ నాటకం ఫలిస్తే నాకు ఉద్యోగంలో మేనేజర్ గా ప్రమోషన్ వస్తుంది. జీతం-హోదా అన్నీ పెరుగుతాయి. అందుకోసమే నేనింతగా బాధపడటం....అందుకే నా మాట కాదనకు కల్పనా" అన్నాడు.

అతను ఇంతకుముందు యెప్పుడయినా నాటకాల్లో నటించాడేమో అనే సందేహం కల్పనకు కలగలేదు. అందుకే అతడి కళ్ళలో తనపట్ల కనపడుతున్న ఆరాధనను చూసి మవునంగా తలవూపి "సరే....చెప్పు....ఆ తర్వాత ఏం చెయ్యాలి?" అన్నది చిన్నగా.

అప్పుడిక శివరావు మొహం దారుణంగా వెలిగిపోయింది.

అతను వెంటనే మాట్లాడకుండా ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుని ఆమె పెదిమలమీద సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకుని మళ్ళీ మొదలు దగ్గర్నించి కల్పన ఏం చెయ్యవలసిందీ, ఎలా చెయ్యవలసిందీ చాలా క్లియర్‌గా చెప్పాడు కార్య దీక్ష ధ్యేయంగా పెట్టుకున్న శివరావ్.

తనకు ఆ మాటలన్నీ చెబుతున్నది సుందరమనే భావించుకుంది కల్పన.

ఆమె ఆడే ఆ నాటకం పర్యవసానం ఎలా వుంటుంది? అందులో శివరావు పాత్ర యేమిటి??

5

"మీకోసం ఎవరో వచ్చారు?"

అటెండర్ లోపలకు వచ్చి చెప్పాడు దామోదరంతో.

ఏవో కాయితాలమీద సంతకాలు పెడుతున్న దామోదరం తలెత్తి "ఎవరు?" అనడిగాడు.

"ఎవరో యువతి."

"యువతా?!" అన్నాడు దామోదరం కొంచెం ఆశ్చర్యంగా. అతనికి గుర్తుండి అతనితో పని వుండి యువతులెవ్వరూ ఆఫీసుకు రాలేదు.

అందుకే "ఎలా వుంది?" అనడిగాడు.

మొదట కొంచెం సందేహించినా అటెండర్ తర్వాత ఆ యువతిని వర్ణించి చెప్పాడు.

అందంగా వుంటుందని విన్న తర్వాత "లోపలకు రమ్మను" అన్నాడు.

ఇక అతను సంతకాలు చెయ్యటం ఆపి డోర్ కేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఒకే ఒక్క నిమిషం దాటిన తర్వాత కర్టెన్ తొల

గించుకొని లోపలకు వచ్చిన ఆ యువతి దామోదరానికి నమస్కారం పెడుతూ "నా పేరు కల్పన" అన్నది.

ఆమె అందం మొదటి చూపులోనే దామోదరాన్ని కదిలించివేసింది. ముఖ్యంగా విశాలంగా వున్న ఆమె కళ్ళు, ఎర్రగా వున్న ఆమె పెదవులు అతడిని అమితంగా ఆకర్షించాయి.

"కూర్చో" అన్నాడు.

ఆమె అతడి యెదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చుని నెమ్మదిగా తన మొహాన్ని విచారంగా మార్చుకున్నది.

"నువ్వెవరో నాకు తెలీదు. ఇంతకుముందెప్పుడూ నిన్ను చూసిన గుర్తు కూడా లేదు. వినా నువ్వు నన్ను వెతుక్కుంటూ ఎందుకు వచ్చావు? నాతో నీకేమిటి పని?" అని అడిగాడు దామోదరం సిగరెట్టును వెలిగించబోతూ.

"నా పేరు కల్పన అని చెప్పానుకదా! నాకు పెళ్ళయ్యింది. కాని నా భర్త దుర్మార్గుడు, క్రూరుడు. తాగి వచ్చి రోజూ నన్ను హింసించేవాడు. ఆయన దగ్గరే వుంటే నేను చచ్చిపోతాననే భయంతో ఆయన్ని వదిలి ఈ ఊరు వచ్చేశాను. ఒంటరిదాన్ని. ఏదో ఒక ఉద్యోగం చెయ్యకుండా ఎలా బతగ్గలను? అందుకే మీ దగ్గరకు వచ్చాను. నాకు మీరే ఓ దారి చూపాలి...." అన్నది కల్పన వీలైనంత ఎక్కువ విచారంగా.

ఆమెకు సమయానికి కన్నీళ్ళు రాలేదు. కాని కన్నీళ్ళు తప్పకుండా వచ్చితీరాలని శివరావు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకువచ్చి విషాదంతో దామోదరాన్ని చూడలేక పోతున్నట్టుగా తలవంచుకుంటూ వేలితో చిన్నగా కంట్లో పొడుచుకున్నది.

తిరిగి తలెత్తింది.

ఆమె కళ్ళనించి కారుతున్న నీళ్ళను చూసిన తర్వాత దామోదరానికి — కల్పన నటిస్తున్నదనే అనుమానం రాకపోగా ఆమెమీద జాలి కలిగింది. ఆమె తననే నమ్ముకుందనే ఆలోచన కలిగింది.

అంతేకాని—

దేశంలో ఇంకెవ్వరూ ఆఫీసర్లు లేరా?

ఎవ్వరూ లేనట్టుగా ఈ కల్పన అనే అందమైన ఆడది తన దగ్గరకే యెందుకు వచ్చింది?

అసలు తన దగ్గరకు వెళ్ళమని ఈమెకు చెప్పిన మనుషులు ఎవరు??

—అనే అనుమానాలేవీ రాలేదు.

కల్పన చూపులు—నటన—ఆమె అందం అతనికి అనుమానాలను రానివ్వలేదు.

అందువల్లనే దామోదరం "ప్లీజ్ .... కల్పనా.... ఏడ్వకు. నీలాంటి అందమైన యువతి మొహంలో కన్నీటిని నేను యెక్కువసేపు చూడలేను. అందువల్ల నువ్వు ఏడ్వటం ఆపి మామూలుగ వుండు. నీ కథ నన్ను కదిలించి వేసింది. విచారపడకు. ధైర్యంగా వుండు.... నేను వున్నాను. ఐయామ్ హియర్" అన్నాడు దామోదరం చివరగా ఇంగ్లీషులో....

అతనంతగా చెప్పిన తర్వాత ఇక కన్నీళ్ళను అదే పనిగా తెప్పించటం బావుండదని కర్చీఫ్‌నుతీసి తుడుచుకుంది. కాని అవి వేలితో పొడవటంవల్ల వస్తున్న కన్నీళ్ళు కాబట్టి వెంటనే ఆగిపోలేదు.

"థాంక్సండీ .... మీరు ధైర్యంగా చెబుతున్నారు కాబట్టి నేను ధైర్యంగా వుంటాను" అన్నది యెలాగో కన్నీళ్ళను ఆపి.

"అలా వుండాలి....ఇంతకీ నీ క్వాలిఫికేషన్లు ఏమిటి?" అనడిగాడు.

చెప్పింది కల్పన.

"గుడ్. డిగ్రీ పూర్తిచేశావంటే తప్పకుండా నీకు ఏదో ఒక ఉద్యోగం ఇప్పించగలను. ఈ విషయం గురించి నా మిత్రులతో మాట్లాడాలి. అందువల్ల ఇప్పుడే నీకు నేనేమీ చెప్పలేను. నువ్వు ఈ రోజు సాయంత్రం ఆరు గంటలకు గార్డెన్ రెస్టారెంట్ దగ్గర నన్ను కలుసుకో. అప్పుడు నీకు అన్ని విషయాలూ చెబుతాను."

నిల్చుని అప్పుడు ఎంతో వినయంగా కల్పన ఆయనకు నమస్కరించి థాంక్స్ చెప్పి నొప్పి పెడుతున్న కన్నుతో ఆ గదిలోనించి బయటకు వచ్చింది—తను బాగా నటించానన్న తృప్తితో.

దామోదరం చెప్పినట్లుగానే ఆ సాయంత్రం కల్పన అతన్ని గార్డెన్ రెస్టారెంట్ దగ్గర సరిగ్గా ఆరుగంటలకే కలుసుకుంది.

అప్పుడు దామోదరం "హాసీనా గ్లాస్ ఫాక్టరీ మేనేజర్‌తో మాట్లాడాను నీ గురించి. అతను తప్పకుండా నీకు ఉద్యోగం ఇస్తానని అన్నాడు" చెప్పాడు.

సంతోషంగా "మీకు యెలా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలో తెలీటంలేదు" అన్నది కల్పన.

"నీకు తెలీకపోతే నేను చెబుతాను. సరిగ్గా మూడు రోజుల తర్వాత నాలుగో రోజు ఉదయం మా ఇంట్లో అంతా మా బంధువుల ఇంట్లో ఫంక్షన్‌కు వేరే వూరు వెళతారు. ఇంట్లో నేనొక్కడినే వుంటాను. ఆ రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు నువ్వు మా యింటికి వస్తే నాకెలా కృతజ్ఞతలు చెప్పాలో నీకే తెలుస్తుంది" అన్నాడు.

వెంటనే కల్పన ఆశ్చర్యపడినట్టుగా నటించి తను అలాంటి మనిషి కాదన్నట్టుగా కొంచెం బెట్టు చేసింది. దామోదరం మరోసారి చెప్పేసరికి "సర్లెండి.... నాకింత సహాయం చేస్తున్నప్పుడు, మీకోసం మీ కోరికను తీర్చకుండా యెలా వుంటాను? ఈ ఒక్కసారికీ మీ కోరిక తీరుస్తాను" అన్నది ఆమె.

దామోదరం అంతులేకుండా సంతోషపడిపోయి కొంచెం అటూ ఇటూ వూగి మరోసారి కల్పనతో ప్రమాణం చేయించుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రోజు రాత్రి శివరావు కలియగానే జరిగిందంతా చెప్పేసింది. అతనామెను గొప్పగా పొగిడి ఆ తర్వాత ఏం చెయ్యాలనిందీ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

శివరావు ఆ ఇంట్లోనించి బయటకు వెళ్ళిన ఐదు నిమిషాలకే?

6

ఎవరో తలుపులను నెట్టిన శబ్దమయ్యింది.

టక్....టక్....మని కాదు. అందుకల్ల తప్పకుండా ఆ మనిషి ఎవరో శివరావు అయివుండడనే అనుకుంది.

ఇంకెవరో పాత కష్టమర్ ఐవుంటాడు.

తలుపు తెరిచింది కల్పన. వాకిట్లోనే నిలబడివున్నాడో మనిషి. ఆ మనిషి మొహంమీద అక్కడికి దగ్గరిలోనే వున్న వీధి దీపం వెలుతురు పడుతోన్నది.

ఆ వెలుతురులో ఆ మనిషిని క్షణాలమీద గుర్తించి "సుందరం....నువ్వా!?" అన్నది కల్పన ఆశ్చర్యంగా, సంతోషంగా.

అతను మవునంగా తల వూపాడు అక్కడే నిల్చొని. కల్పన షాక్‌నించి తేరుకొని "లోపలకురా" అన్నది.

సుందరం లోపలకు వచ్చాడు.

మొదట్లో హఠాత్తుగా అతన్ని చూస్తూనే శివరా వేమోననుకుంది. కాని శివరావు కొంచెం సన్నగా వుంటాడు. కాని సుందరం అతనికంటె లావుగా వున్నాడు.

"కూర్చో.... నేనిక్కడ వున్నట్టు నీకెవరు చెప్పారు?" అని అడిగింది తను అతని యెదురుగా కూర్చుంటూ.

"ఎవరూ చెప్పలేదు. నేనే నిన్ను వెంటాడి తెలుసుకుని వచ్చాను" అన్నాడు సుందరం.

"నన్ను వెంటాడావా!"

"అవును. నువ్వు ఉదయం మా ఆఫీసులోనించి వెళ్ళి పోతున్నప్పుడు చూశాను. ఆ తర్వాత నువ్వు మా ఆఫీసర్ దామోదరం గార్డెన్ రెస్టారెంట్ దగ్గర మాట్లాడుకోవటం చూశాను. ఆ తర్వాత మీ యిద్దరూ విడిపోగానే నిన్ను అనుసరించి ఇక్కడికి వచ్చాను."

కల్పన అంతా విని "మరి లోపలకు రాలేదేం?" అని అడిగింది.

"వచ్చేవాడినే .... కాని ఇంతలోనే శివరావు ఈ ఇంట్లోకి రావటం చూశాను. అతను బయటకు వెళ్ళే వరకు కాచుకుని ఇప్పుడు వచ్చాను."

"శివరావు నీకు తెలుసా?!"

"తెలుసు. కాని పరిచయం లేదు."

"నువ్వు ఈ వూళ్ళోనే దామోదరం ఆఫీసులో పని చేస్తున్నావని నాకు తెలీదు. మనం కలుసుకొని చాలా రోజులయ్యింది. కాలేజీనించి విడిపోయిన తర్వాత మనం కలుసుకోలేదు" అన్నదామె.

"అవును. ఇప్పుడు కూడా నువ్వు మా ఆఫీసుకు

రాకుండా వున్నట్లయితే ఈ వూళ్ళోనే నువ్వుంటున్నట్టు నాకు తెలిసే అవకాశంలేదు. ఇంతకీ నువ్వు మా ఆఫీసర్ దామోదరాన్ని యెందుకు కలుసుకున్నావ్? ఆయనతో నీకు ఇంతకుముందు ప రి చ య ం వుందా?" అనడిగాడు సుందరం.

"పరిచయంలేదు. నేను పరిచయం చేసుకుని నాకు యేదయినా ఉద్యోగం యిప్పించమని అడగటానికి వచ్చాను."

"నీకు ఉద్యోగమా! అంత అవసరం యేమొచ్చింది?"

"అవసరం వచ్చింది" అంటూ కాలేజీనించి పోయిన తర్వాత తన జీవితం ఎటువంటి మలుపులను తిరిగి చివరికి తను యెటువంటి జీవితాన్ని గడుపుతున్నదో అతనికి చెప్పేసింది.

అంతా వినగానే సుందరం షాకై పోయాడు.

"ఐయామ్ సారీ .... నువ్విలాంటి చీకటి బతుకును గడుపుతున్నావని నాకు తెలీదు. ఆ రోజుల్లో నువ్వు నన్ను ప్రేమించావనికూడా నాకు తెలీదు. తెలిసినట్లయితే ఏంచేసి వుండేవాడినో నాకు తెలీదు. యెందుకంటే నువ్వనుకుంటున్నట్టుగా అప్పట్లో నేను ప్రేమించిన విజయలక్ష్మిని చేసుకోలేదు."

"నిజమా!"

"అవును."

"కొన్ని రోజుల తర్వాత విజయలక్ష్మికి మరో యువకుడితో పరిచయం జరిగింది. అతను నాకంటే అందమైనవాడు. యెక్కువ ధనవంతుడు. అతడితో తిరగటం మొదలు పెట్టింది. తర్వాత నన్ను వదిలేసింది. అందుకే నేను కస్తూరిని చేసుకున్నాను."

అప్పుడు కల్పనకు చెప్పలేనంత ఏడుపుముంచుకువచ్చింది. తన ప్రేమను తనలోనే అణుచుకుని యెంత పొరపాటు చేసిందో అప్పుడామెకు బాగా అర్థమయ్యింది.

"సరే కల్పనా....జరిగిందేదో జరిగింది. నీ కథ విన్న యే మనిషైనా నీకు సహాయం చెయ్యకుండా వుండలేడు. దామోదరం నీకు తప్పకుండా సహాయపడతాడు. నీకోసం ఆయనతో నేను కూడా మాట్లాడతాను" అన్నాడు సుందరం.

అతడ్ని చూడటంతోనే కల్పన మనసంతా అదోలా అయిపోయింది. ఒకప్పుడు తను అజ్ఞాతంగా ప్రేమించిన మనిషి. ఇష్టపడిన మనిషి.

అతనికి తను అబద్ధం చెబుతోంది....

కల్పనకు అలా చెప్పటం ఇష్టంలేక "సుందరం.... నేను ఉద్యోగంకోసం దామోదరాన్ని కలుసుకోలేదు. అదంతా నాటకం" అన్నది.

"నాటకమా?!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుందరం.

"అవును. ఈ నాటకాన్ని శివరావు ఆడమన్నాడు. అందుకోసం ఆరువేల రూపాయలుకూడా ఇస్తానన్నాడు."

"నాకేమీ అర్థం కావటం లేదు. దేనికోసం నాటకం?"

శివరావు ప్లానంతా సుందరంతో చెప్పేసింది కల్పన.

అంతా విని సుందరం "మైగాడ్. యెంత పెద్ద ప్లాను. ఆ ఎర్ర ఫైలును దామోదరం ఇంట్లో నించి మాయం చెయ్యటానికి కంట్రాక్టర్ కనకారావు— శివరావుచేత ఇంత నాటకం ఆడిస్తున్నాడా?" అన్నాడు.

"అవును. నేను ఒప్పుకోలేదు. కాని శివరావు బలవంత పెట్టాడు. ఆ నాటకం ఫలిస్తే తనకు మేనేజర్ గా

ప్రమోషన్ వస్తుందని అన్నాడు. అందుకే ఒప్పు కున్నాను."

"కల్పనా.... నువ్వు నాకు ఈ నాటకం గురించి చెప్పటం మంచిదే అయ్యింది. శివరావు తన స్వార్థానికి నిన్ను ఉపయోగించుకుంటున్నాడు. నువ్వు నీ నాటకాన్ని ఇంతటితో ముగించు. దామోదరం ఇంట్లోనించి నువ్వు ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకురావటానికి వీల్లేదు."

"ఎందుకు? ఆ ఎర్ర ఫైలులో ఏముంది?"

"శివరావ్ బాస్ కంట్రాక్టర్ కనకారావ్ చేసిన పాపాలన్నీ వున్నాయి. ప్రభుత్వాన్ని అతనెంత దారుణంగా మోసంచేసి యెన్ని లక్షలు దోచుకున్నాడో అన్నీ వివరంగా దామోదరం రిపోర్టు రాశాడు. ఆ రిపోర్టు ఎర్ర ఫైలులో వుంది. అందుకోసమే కనకారావ్ ఈ పనిని గురించి శివరావుకు అప్పగించాడు. అతను దాన్ని నీద్వారా సాధించాలని చూశాడు....ప్లీజ్, నువ్వు ఆ పని చెయ్యకు కల్పనా" అన్నాడు సుందరం.

కల్పన సందిగ్ధంలో పడిపోయింది.

"నువ్వింకేమీ ఆలోచించవద్దు. దామోదరం గురించి మరిచిపో....కల్పనా.... దామోదరం దగ్గర్నించి నువ్వు ఎర్ర ఫైలును తీసుకురావటమంటే ఒక రకంగా నువ్వు నా పగ తీరకుండా చెయ్యటమే అవుతుంది" అన్నాడతను మళ్ళీ.

"నీ పగా! ఆ ఎర్ర ఫైలుకు నీకు ఏమిటి సంబంధం?"

"ఉంది. మొదట్లో నేను కొన్ని రోజులు కంట్రాక్టర్ కనకారావ్ దగ్గర ఇప్పుడు శివరావ్ చేస్తున్న ఉద్యోగాన్నే చేశాను. అప్పుడు ఒకటి రెండుసార్లు కనకారావ్ మా యింటికి వచ్చాడు. వాడి చూపు నా భార్య కస్తూరి

మీద పడింది. కొన్ని నెలల తర్వాత నా జీతం పెంచమనడిగాను. అందుకు వాడు నా భార్యను ఓ రాత్రి వాడి దగ్గరకు పంపిస్తే రెండొందలు ఒకేసారి పెంచుతానని అన్నాడు. అంతే. వాడిని యెగిరి తన్నాను. ఆ తర్వాత వాడు నన్ను నలుగురు మనుషులచేత కొట్టించాడు. వాడి దగ్గర ఉద్యోగం మానేశాను. ఇదీ కథ. అప్పుడే వాడిని అంతం చెయ్యాలని పగబట్టాను. ఇప్పుడు నాకు ఆ అవకాశం వచ్చింది.

ఆ ఎర్ర ఫైలును నేనే దగ్గరుండి మా ఆఫీసర్ దామోదరంతో తయారుచేయించాను. కనకారావ్ చేసే మోసాలను దామోదరంతో నేనే చాలా చెప్పాను. వాటన్నింటి ఫలితమే ఆ ఎర్ర ఫైలు. అందులో ఇంకొక్క రిపోర్టు రాయవలసి వుంది. ఆ తర్వాత దామోదరం ఆ ఎర్ర ఫైలును ప్రభుత్వానికి అందజేస్తాడు. ఆ తర్వాత కనకారావ్ జైలుకు వెళ్ళటంలో సందేహంలేదు. అప్పుడు నా పగ చల్లారుతుంది. అందుకే కల్పనా నువ్వు నీ నాటకాన్ని ముగించు. అలా కాని పక్షంలో నీ నాటకం గురించి దామోదరంతో నేను ఈ రాత్రికే చెబుతాను. దామోదరం ఈ సంగతి తెలిసిందంటే వూరుకోడు. నిన్ను కూడా ఏమైనా చెయ్యొచ్చు."

ఆ కథంతా విన్న తర్వాత కల్పన ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకువచ్చే ఆలోచనను వదులుకుంది.

సుందరానికి కనకారావ్ ఇంత ద్రోహం చెయ్యాలని చూశాడా? అలాంటి ద్రోహికి తను ఆరువేల రూపాయల కోసం సహాయపడుతుందా?

ఊహుఁ. తను ఇక ఆ పని చెయ్యదు.

అందుకే—"సుందరం....ఆ ఎర్ర ఫైలు వెనుక ఇంత కథ వుందని నాకు తెలీదు. నాకు నీ పగ తీరటమే ముఖ్యం. అందుకోసం ఆరువేలకే కాదు, యెంత డబ్బైనా వదులుకుంటాను. ఆ ఎర్ర ఫైలు తీసుకురాను" అన్నది.

ఆమెకి థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు సుందరం.

7

రెండో రోజు రాత్రి శివరావు వచ్చాడు కల్పన దగ్గరికి.

"ఎల్లుండి రాత్రితో నీ నాటకం ముగుస్తుంది. నీకు ఆరువేలు అందజెయ్యబడతాయి. యేమైనా నువ్వు బాగా నటిస్తున్నందుకు అభినందిస్తున్నాను" అన్నాడు మెచ్చుకుంటూ.

"నీ అభినందనలు అవసరంలేదు. నా నాటకం ఎప్పుడో ముగిసిపోయింది. ఇంక ఏమీ లేదు" అన్నది కల్పన.

"జోక్ చేస్తున్నావా?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"జోక్ కాదు. నిజమే చెబుతున్నాను. ఆ ఎర్ర ఫైలును నేను తీసుకు రాదల్చుకోలేదు. నన్ను బలవంత పెట్టకు శివరావ్" అన్నది.

శివరావు ఖిన్నుడై — "మళ్ళీ యేమయ్యింది నీకు? రేటు పెంచటానికి ఇలా యెదురు నాటకం కాదు కదా" అని అడిగాడు.

"రేటు గురించి కాదు. నువ్వు లక్ష రూపాయలు ఇచ్చినా ఆ పని చెయ్యను అంతే. నా మనసు మార్చుకున్నాను."

"ఎందుకు? హటాత్తుగ ఏమయ్యింది?"

"ఏమయ్యిందో నీకు చెప్పను. ఆ పనికి ఇంకెవర్నయినా

చూసుకో.... నావల్ల కాదు."

"సగంలో నువ్వు నా వల్ల కాదంటే ఎలా? ఇలాగని ముందే చెప్పకపోయావా?"

"ముందే చెప్పాను. కాని నువ్వు వూరుకోలేదు."

"నాకు అదంతా అనవసరం కల్పనా....నువ్వు ఈ పని చేసితీరాలి. నువ్వు ఇంత హటాత్తుగా యెందుకు ఇలా నిర్ణయించుకున్నావో నాకు తెలీదు" అన్నాడు మొండిగా.

"సారీ....అది జరిగే పనికాదు" అన్నది కల్పన ఇంకా మొండిగా.

అప్పుడు శివరావు మళ్ళీ నటించాడు.

"కల్పనా....ఇన్ని రోజులనించీ నా మనసులో వున్న మాటను నీకు చెప్పలేదు. సమయం వచ్చినప్పుడు చెబుదా మనుకున్నాను. ఇప్పుడు సమయం వచ్చింది. నిన్ను నేను ప్రేమిస్తున్నాను. నువ్వు వేశ్యవైనా నీలో వున్న గొప్ప హృదయాన్ని చూసి నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకున్నాను" అన్నాడు ప్రేమగా ఆమె కళ్ళలోకి చూసి.

"నిజంగానా!" అన్నది కల్పన.

"అవును కల్పనా. నిన్ను మొదటిసారి చూసినప్పుడే నాలో ప్రేమ కలిగింది. నీ గతంతో నాకు పనిలేదు. నాకు నువ్వు కావాలి" అన్నాడు.

"అయితే చేసుకో శివరావ్.... నేనూ ఈ బురదలో నించి బయటపడాలనే అనుకుంటున్నాను."

"తప్పకుండా చేసుకుంటాను. కాని అందుకు ఓ షరతు వుంది. నువ్వు ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకురావాలి. అప్పుడు నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను."

నవ్వింది కల్పన.

"సరే....నీ షరతుకు నేను ఒప్పుకుంటాను. కాని ఇందులో చిన్న సవరణ వుంది. ముందు నువ్వు నన్ను పెళ్ళిచేసుకో. ఆ తర్వాత వెళ్ళి ఆ ఫైలును తీసుకొస్తాను."

ఉలిక్కిపడ్డాడు శివరావు.

కల్పన తనకంటే తెలివైనదని గ్రహించాడు.

ఇక ఆమెతో యెంత మాట్లాడినా ప్రయోజనం వుండదని తెలుసుకున్నాడు. యెందువల్లనో ఆమె మనసు మార్చుకుంది.

ఆమె మనసు యెందుకు మార్చుకుంది?

ఎవరు మార్చారు?

తెలుసుకోవాలి. కల్పన ఆ ఎర్ర ఫైలును యెలాగైనా తీసుకొచ్చేలా చెయ్యాలి.

శివరావు యేదో నిర్ణయించుకున్నవాడిలా కల్పనతో మాట్లాడకుండానే వెళ్ళిపోయాడు.

8

"నేను—కనకారావ్‌ని మాట్లాడుతున్నాను" అవతలివైపునించి వినిపించింది.

"నువ్వా....నువ్వింకా ఆ వ్యవహారం గురించి ఆశలు వదులుకోలేదా?" అన్నాడు దామోదరం.

"లేదు. కనకారావ్ అంత సులభంగా ఆశలు వదులుకోడు.... నాకు పట్టుదల యెక్కువ....ఆ విషయం మీకు బాగా తెలుసనుకుంటాను. నేను అనుకున్నది యేదయినా సాధించి తీరుతాను."

నవ్వేడు దామోదరం....

"నీ సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. నువ్వు విషజంతువని నాకు తెలుసు. ఐతే నీ కోరలు ఎలా పీకాలో కూడా నాకు తెలుసు. అందుకే ప్రభుత్వం నీ వర్క్

గురించిన ఎంక్వయిరీ నాకే ఇచ్చేట్టుగా చూసుకున్నాను. యెంక్వయిరీ చేసి నిన్ను జైల్లోకి నెట్టించే ఫైలును తయారు చేశాను. కాబట్టి నువ్వు ఇక నీ ప్రయత్నాలు మానుకో. జైలుకు వెళ్ళటానికి సిద్ధంగా వుండు” అన్నాడు.

“సరే.... జరిగిందేదో జరిగింది. గతాన్ని ఇద్దరం మరచి పోదాం.... ఆఖరి బేరం పెడుతున్నాను. లక్ష రూపాయ లిస్తాను. ఆ ఫైలును నాశనం చెయ్యండి .... మనిద్దరం స్నేహితులుగా మారిపోదాం” అన్నాడు కనకారావ్.

“నీ ఆఖరి బేరం అరవై లక్షలయినా నేను నీకు లొంగను. నాక్కావలసింది డబ్బు కాదు. నీ మీద పగ సాధించటం.... నువ్వు యెన్నో యేళ్ళ క్రితం నాకు చేసిన ద్రోహాన్ని నువ్విచ్చే డబ్బుతో నేను మరచిపోతానని యెలా అనుకున్నావ్? ఈ దామోదరం అంటే ఏమిటో నీకు తెలిసేలా చేస్తాను. ఇక నువ్వు నాకు ఫోన్ చెయ్యకు” అని పెట్టేశాడు.

దామోదరం కసిగా నవ్వుకున్నాడు.

ఇంకో వారం రోజులు. వారం రోజుల్లో ఆ ఎర్ర ఫైలును ప్రభుత్వానికి అందజేస్తాడు. ప్రభుత్వం ఇలాంటి దోపిడీదారులను ఉరివెయ్యటానికి యెదురుచూస్తోంది—

ఒకప్పుడు—

కొన్నేళ్ళ క్రితం కనకారావ్ తన చెల్లెలికి చెయ్య బోయిన దారుణం అతనికి గుర్తొచ్చింది.

ఇద్దరిదీ ఒకే వూరు. కనకారావ్ ఆ వూళ్ళో తిరుగు లేని మనిషి. అతడి చూపు దామోదరం చివరి చెల్లెలు జయంతి మీదపడింది. ఒకరోజు ఆమె స్నేహితురాలింటికి వెళ్ళి తిరిగొస్తుంటే కనకారావ్ ఆమెను బలవంతంగా నోరునొక్కి ఓ చీకటి సందులోకి లాక్కుపోయాడు.

ఆమెను బలాత్కారిస్తుండగా ఆ వైపునించి వస్తున్న దామోదరం చూసి కనకారావ్‌ను తన్ని చెల్లెల్ని రక్షించుకున్నాడు. కనకారావ్ శారీరకంగా బలహీనుడు కావటంతో దామోదరాన్ని ఏం చెయ్యలేకపోయాడు. ఆ తర్వాత దామోదరాన్ని దెబ్బతీయాలని ప్రయత్నించాడు. వీలుకాలేదు. కొన్నాళ్ళకు ఓ రేప్ కేసులో ఇరుక్కుని జైలుకు వెళ్ళివచ్చాడు.

జైలునించి వచ్చిన తర్వాత మంచి మనిషిగా మారినట్టు నటిస్తూ కంట్రాక్టులు చేస్తూ కొన్ని రోజుల్లోనే పెద్ద కంట్రాక్టరుగా ఎదిగిపోయాడు.

'కనకారావ్ ... నువ్వెంత యెదిగిపోయినా నిన్ను పాతాళానికి తొక్కేస్తాను' అనుకున్నాడు దామోదరం చిన్నగా.

9

"నేనెవరో నీకు తెలీదు. నన్ను శివరావు పంపించాడు" అన్నాడతను.

అతను నల్లగా, పొట్టిగా వున్నాడు. వైట్ ప్యాంటు, గీతల షర్టు వేసుకున్నాడు. పలుచగా వున్న జుట్టు. మొహం జిడ్డుగా వుంది.

"శివరావా! యెక్కడున్నాడు? నిన్నెందుకు పంపించాడు?" అడిగింది కల్పన.

"ఎక్కడో ఒకచోట వున్నాడు. యెక్కడున్నాడో నేను చెప్పను. కాని నిన్ను అక్కడకు తీసుకురమ్మన్నాడు."

"ఎందుకు? నేను రానని చెప్పు" అన్నది.

అతను నవ్వి "నువ్విలా అంటావనికూడా చెప్పాడు. అయితే యే విషయం చెబితే వెంటపడి వస్తావో కూడా

చెప్పాడు. ఆ విషయం చెబుతాను విను. అతను ఒక అమ్మాయిని తీసుకు వచ్చాడు యెక్కడినించో. ఆ అమ్మాయికి పదేళ్ళుంటాయి. పేరు చంద్రిక. నీ చెల్లెలని అన్నాడు. ఆ అమ్మాయిని శివరావు ఒక యింట్లో బంధించాడు. ఇప్పుడు నువ్వు ఆ యింటికే రావలసి వుంది" అన్నాడు తాపీగా.

షాకైపోయింది కల్పన.

శివరావు యింత దుర్మార్గుడో ఆమెకు తెలిసింది— అతడ్ని తెలివితక్కువగా నమ్మి అతడిలో సుందరం పోలికలున్నాయని అభిమానించినందుకు బాధపడింది.

నీచుడు!

తన వూరికెళ్ళి తన చెల్లెలు చంద్రికను మోసగించి తీసుకొచ్చాడన్నమాట—తనని లొంగదీసుకోటానికి....

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్?! నువ్వు శివరావు గురించి పోలీసులకుగానీ ఇంకెవరికైనా చెబితే నిర్దాక్షిణ్యంగా నీ చెల్లెలి ప్రాణాలు తీస్తాననికూడా చెప్పమన్నాడు. వెంటనే బయల్దేరు. యెక్కువ టైములేదు. నాకు యింకా చాలా పనులున్నాయి" అన్నాడతను.

తలుపులు మూసి లాక్ చేసి అతడితో బయల్దేరింది కల్పన.

ఆటోలో ఊరికి దూరంగా వున్న ఓ ఇంటికి వెళ్ళారు.

పాడుబడిన ఇల్లులా వుంది. చిన్న పెంకుటిల్లు. ఆ దగ్గర్లో యెక్కువగా ఇళ్ళు లేవు.

లోపలకు వచ్చిన కల్పనను చూసి "నువ్వు వస్తావని నాకు తెలుసు" అన్నాడు శివరావు నవ్వుతూ.

అప్పుడు శివరావు పులిలా కనిపించాడు.

"నువ్వింత నీచుడివని నాకు తెలీదు. నీతో స్నేహాన్ని

పెంచుకొని అభిమానించటం నేను చేసిన ఘోరమైన తప్పు. యెక్కడ నా చెల్లెలు" అన్నది.

అతడామెను పక్కనే ఉన్న ఓ గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

ఆ గదిలో చేతులు కట్టివేయబడిన ఓ పదేళ్ళ అమ్మాయి ఓ మూలగా నేలమీద పడివుంది. అరవకుండా వుండేందుకు ఆ అమ్మాయి నోటికి టేప్ అంటించబడి వుంది.

చెల్లెల్ని చూస్తూనే దగ్గరకు పరిగెత్తింది కల్పన—ఆమె చెయ్యిపట్టుకొని ఆపాడు శివరావు.

"ఆగు....నీ చెల్లెల్ని ఇంత కష్టపడి మోసంతో ఇక్కడిదాకా యెందుకు తీసుకువచ్చానో నీకు అర్థమై వుంటుంది. అందుకని నువ్వు దామోదరం కోరినట్టుగా రేపు రాత్రికి అతనింటికి వెళ్ళి నేను చెప్పినట్టుగా ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకొస్తానంటే నీ చెల్లెల్ని వదిలిపెడతాను. లేదంటే యిప్పుడే నీ యెదురుగా గొంతునొక్కి చంపుతాను. తేల్చుకో" అన్నాడు.

చెల్లెల్ని చూస్తోంది కల్పన.

ఆ అమ్మాయి కళ్ళనుండి నీళ్ళు కారుతున్నాయి. భయంగా చూస్తోంది.

చెల్లెల్ని ఆ స్థితిలో చూస్తే కల్పనకు గుండె తరుక్కుపోయింది.

శివరావు క్రూరుడు. అన్నంతపనీ చేస్తాడు. ఇక తన మొండితనం పనికిరాదు.

అందుకే—"ముందు నువ్వు నా చెల్లెల్ని వదిలిపెడతానంటే రేపు ఆ రాత్రికి ఆ ఫైలును తీసుకొస్తాను" అన్నది.

"నీ మాటలు నమ్మమంటావా?" అనడిగాడు శివ

ణంగా చూసి.

"నమ్మ....నువ్వెలాంటి వాడివో ఇప్పుడు తెలిసింది. తెలిసిన తర్వాత నిన్ను తప్పకుండా అంచనా వెయ్యలేను కదా."

"సరే .... వదిలిపెడతాను. నీ చెల్లెలు నీ దగ్గరకు వచ్చింది కదాని నువ్వు మాట తప్పితే మీ ఇద్దరి అంతం చూస్తాను. ఆ ఎర్ర ఫైలుమీదే నా భవిష్యత్తు అంతా ఆధారపడి వుంది. అటువంటి భవిష్యత్తు నీవల్ల నాశన మయిందంటే నేను యెంతటి ఘోరానికైనా వెను కాడను. నా జీవితం యేమయిపోయినా లెక్కచెయ్యను. వెళ్ళు....నీ చెల్లెల్ని విడిపించుకొని తీసుకెళ్ళు. రేపు రాత్రి సరిగ్గా ఒంటిగంటకు దామోదరం ఇంటికి వస్తాను. అక్కడ నువ్వు నాకు ఆ ఎర్ర ఫైలును అందజెయ్యాలి" అని కల్పన చేతిని వదిలాడు.

రివ్వున వెళ్ళి చెల్లెలి కట్లు వూడదీసింది. ఒక్కసారి పెద్దగా యేడ్చింది చంద్రిక.

అరగంట తర్వాత కల్పన — చెల్లెలితో ఇంటికి వచ్చే సింది. రాబోయే ముందు మరోసారి హెచ్చరించాడు శివరావు.

ఆ రాత్రి కల్పన నిద్రపోలేదు. ముక్కలై పోయిన తన జీవితం గుర్తుకు వచ్చింది.

ఒక నీచుడ్ని నమ్మి వాడి ప్రేమ మైకంలోపడి వాడితో లేచి వెళ్ళిపోయింది. వాడు కల్పన తీసు కొచ్చిన నగలు, డబ్బు అయిపోయేవరకు పెళ్ళిచేసుకుంటా నంటూనే ఆమెను వాడుకుంటూ కాలం గడుపుతూ వచ్చాడు. అన్నీ అయిపోయిన తర్వాత ఒక రాత్రి చెప్ప కుండానే వెళ్ళిపోయాడు. తిరిగి ఇల్లు చేరటానికి కల్పనకు

మనసొప్పలేదు. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులు రానివ్వరని కూడా తెలుసు. అందుకే ఆత్మహత్య చేసుకునే ధైర్యంలేక ఒళ్ళమ్ముకొని జీవించటం మొదలుపెట్టింది.

అక్కడికి వంద కిలోమీటర్ల దూరంలోనే ఆమె తల్లిదండ్రులు ఉంటున్నారు.

ఆ రోజు ఉదయం శివరావు—చంద్రిక చదువుతున్న స్కూలుకు వెళ్ళి కల్పన తీసుకురమ్మందని చెప్పి ఆ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చాడుట.

సుందరం ఇచ్చిన మాటను కాదని రేపు రాత్రి ఆ ఎర్రఫైలును తీసుకు రావాలని అనుకుంటే కల్పనకు ఏడు పొచ్చింది.

క్షమించు సుందరం—అనుకుంది.

10

"నా పేరు దామోదరం" పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"కూర్చోండి" అన్నాడు డిటెక్టివ్ రణధీర్.

దామోదరం కుర్చీలో సర్దుకొని కూర్చున్నాడు.

"చెప్పండి. ఏం పనిమీద వచ్చారు?" అనడిగాడు రణధీర్ సిగరెట్టు వెలిగించుకొని—

"ఎంతో ముఖ్యమైన ఓ ఎర్రఫైలు రాత్రి నా ఇంట్లోనించి మాయమైంది" అని మొదలుపెట్టి కల్పన తనని కలుసుకున్న దగ్గర్నించీ ఉదయం చూడగానే ఆ ఫైలు లేకపోవటంవరకు రణధీర్‌తో చెప్పాడు దామోదరం.

"చాలా సింపుల్ కేసు. ఆ ఎర్రఫైలు మీరు ఎవరి గురించి తయారుచేశారో వాళ్ళే దాన్ని మాయంచేసి వుండొచ్చు" అన్నాడు రణధీర్.

"అవును. ఆ విషయం నాకు తెలుసు. ఆ ఫైలును నేను కంట్రాక్టర్ కనకారావ్ ప్రభుత్వాన్ని యెలా

మోసం చేసిందీ తెలియజేస్తూ తయారు చేసింది. అందులో అతను స్వయంగా రాసిన ఉత్తరాలు ఇంకొన్ని ముఖ్యమైన సాక్ష్యాలు వున్నాయి. ఆ ఫైలును మళ్ళీ తయారు చెయ్యటం సాధ్యంకాదు. అందులో అన్నీ ఒరిజనల్సే ఉన్నాయి. నా దగ్గరకు వచ్చిన ఆ యువతిని కనకారావే పంపించి ఉంటాడు. అందులో యెలాంటి సందేహంలేదు. కేవలం ఆ విషయం తెలిసినందువల్ల ప్రయోజనం యేమీ లేదు. ఆ ఫైలు కనకారావుకు చేరకుండా వుంటే మీరు దాన్ని యెలాగైనా తిరిగి సాధించాలి. అదే మీరు నాకు చెయ్యవలసిన సహాయం" అన్నాడు దామోదరం సిగరెట్టు టిన్ బయటకుతీస్తూ.

"మీరిలా అడగటం ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఇంకా ఆ ఎర్ర ఫైలు కనకారావ్‌ను చేరకుండా వుంటుందని ఎలా అనుకుంటున్నారు?" అనడిగాడు.

"ఇందుకొక్కారణం వుంది. కనకారావ్ తత్వం నాకు తెలుసు. అతను యే విషయాన్నీ స్వయంగా డీల్ చెయ్యడు. మరో మనిషిని అడ్డుపెట్టుకొని తన పనులను సాధించుకుంటూ వుంటాడు. అలాగే ఈ పనికూడా యెవరో ఓ మధ్యవ్యక్తిని నియమించి వుంటాడు. అలాంటప్పుడు కల్పన ఆ ఎర్ర ఫైలును నేరుగా కనకారావ్‌కు అందించదు. మధ్యవర్తికి అందించి వుంటుంది. ఇప్పటివరకు మధ్యవర్తి కల్పనను కలుసుకున్నాడో లేదో తెలీదు. ఒకవేళ కలుసుకొని ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకున్నా దాన్ని కనకారావ్‌కు అందించాడో లేదో తెలీదు. ఒకవేళ ఇప్పటివరకూ ఆ ఫైలు కనకారావ్‌కు చేరకుండా వుంటే మీరు దాన్ని పట్టుకోగలిగే అవకాశం వుంటుంది."

"మీ ఆర్గ్యుమెంటు బాగానేవుంది. ఆల్‌రైట్ నేను

మీ కేసు టేకప్ చేస్తున్నాను. నాక్కావలసిన వివరాలు యివ్వండి. మిమ్మల్ని మోసగించిన కల్పన యెలా వుంటుంది? ఆమె యెక్కడ వుంటుందో మీకు తెలుసా? తెలిస్తే చెప్పండి."

దామోదరం—కల్పన గురించి వర్ణించి చెప్పాడు. "ఆమె ఎక్కడ ఉంటున్నదీ నాకు చెప్పలేదు. ఆమె ఎడ్రసు తెలీదు" అన్నాడు.

"సరే....కనకారావ్ ఎడ్రసు చెప్పండి."

అతడి ఎడ్రసు చెప్పాడు దామోదరం. తర్వాత తన ఆఫీసు ఎడ్రసు—ఇంటి ఎడ్రసు—ఫోన్ నెంబర్ ఇచ్చి యెడ్వాన్స్‌గా వెయ్యి రూపాయలు రణధీర్‌కు ఫీజు చెల్లించి అక్కడినించి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

11

చీకటి పడింది.

తలుపు నెట్టుకొని లోపలకు వచ్చిన మనిషిని చూసి ఉలిక్కి పడింది కల్పన.

"నువ్వా!" అన్నది సిగ్గుతో తలవంచుకుంటూ.

"అవును. నేనే....నువ్వింత ద్రోహం చేస్తావని అనుకోలేదు" అన్నాడు సుందరం కోపంగా కల్పనను చూస్తూ....

ఆమె ఏడ్చింది.

"ఇంకెందుకీ యేడుపు....నువ్విలా చేస్తావనుకుంటే నీ గురించి దామోదరంతో అప్పుడే చెప్పేవాడిని" అన్నాడు.

"నేను యెలాంటి పరిస్థితుల్లో ఇలా చేశానో నీకు తెలీదు సుందరం. విధిలేక ఇలా చెయ్యవలసి వచ్చింది" అని జరిగింది అతనితో చెప్పింది.

అంతా విని సుందరం షాకైనాడు.

"సారీ కల్పనా....ఇలా జరిగిందని నేను ఊహించలేకపోయాను. ఐనా నువ్వు శివరావులాంటి దుర్మార్గుడ్ని ఎలా నమ్మావో నాకు తెలీటంలేదు. వాడు పరమ నీచుడు. యిప్పుడే వాడి గురించి దామోదరంతో చెబుతాను. ఆ ఫైలు విలువ నీకు పూర్తిగా తెలీదు. నా పగతీరటం విషయం ఎలావున్నా ఇప్పుడు దామోదరం ఉద్యోగానికే ప్రమాదం వుంది. ముందు శివరావును వెతికి పట్టుకోవాలి. వస్తాను" అని వెళ్ళిపోయాడు సుందరం.

వాకిట్లో నిలబడి వుంది కల్పన. అతను రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు. వెంటనే రివ్వున ఎక్కడినించో ఓ టాక్సీ వచ్చి సుందరం పక్కనే ఆగిపోయింది. డోర్ తెరుచుకుంది. ఎవరో అతడ్ని కన్నుమూసి తెరిచేంతలో లోపలకు లాగారు.

టాక్సీ దూసుకు వెళ్ళిపోయింది.

ఉలిక్కిపడింది కల్పన.

సుందరాన్ని యెవరో ఎత్తుకుపోయారు? యెవరు? వాళ్ళకు సుందరంతో పనేమిటి?

తను ఆలోచనలతో టైము వేస్టు చెయ్యకూడదు. సుందరాన్ని ప్రమాదంనించి కాపాడాలి?

ఇందుకు తగిన మనిషి ఎవరు?

• • •

దామోదరానికి ఫోన్ చేసి మాట్లాడి రిసీవర్ను హుక్ మీద వుంచాడు డిటెక్టివ్ రణధీర్.

సరిగ్గా అప్పుడే డోర్ నెట్టుకొని లోపలకు వచ్చిన యువతిని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

ఆమె వస్తూనే నమస్కారంచేసి "నా పేరు...."

అంటూ చెప్పబోయింది.

రణధీర్ నవ్వుతూ "వద్దు....నీ పేరు నాకు తెలుసు. కల్పన. "సూర్యా" అన్నాడు.

ఆమె ఆశ్చర్యపడి "నా పేరు మీకెలా తెలుసు?!" అన్నది.

"నీ పేరు కాదు. నువ్వు దామోదరాన్ని మోసగించి ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకెళ్ళిన సంగతి కూడా తెలుసు. ఇంతకీ ఆ ఫైలును నువ్వు యెవరికిచ్చావ్? కంట్రాక్టర్ కనకారావ్‌ను కలిశాను. అతను ఆ ఎర్ర ఫైలుకోసం తను ఎవర్నీ నియమించలేదని అన్నాడు. అతను అబద్ధం చెబుతున్నాడని నాకు తెలుసు. అతడి మాటలనుబట్టి ఆ ఎర్ర ఫైలు అతడి దగ్గరకు చేరలేదని అర్థమైంది. చెప్పు నువ్వు ఫైలును ఎవరికిచ్చావ్?" అనడిగాడు.

ఆమె మొదలు దగ్గర్నించి చివరివరకూ జరిగిందంతా చెప్పి చివరగా సుందరాన్ని యెవరో తన యింటిముందే టాక్సీలో తీసుకువెళ్ళిన విషయాన్ని కూడా చెప్పింది.

"ఆ టాక్సీ నెంబర్ చూశావా?" అడిగాడు.

"లేదు. ఆదుర్దాలో నెంబర్ చూడాలనే ఆలోచన నాకు రాలేదు" అన్నది.

"ఈ గొడవతో సుందరానికేమిటి సంబంధం?"

"తెలీదు. ఆ ఫైలును నేను శివరావుకు అందించాను ఆ రాత్రి. అతను కనకారావ్‌కు ఇస్తానని అన్నాడు. ఉదయమే ఆరు వేల రూపాయలు తెచ్చి ఇస్తానని చెప్పాడు. కాని ఇంతవరకు నన్ను కలుసుకోలేదు" అన్నది.

"శివరావు ఎడ్రసు తెలుసా?"

"కరెక్టుగా తెలీదు....అతనింటికి నేనెప్పుడూ వెళ్ళ

లేదు. అతను ఏ ప్రాంతంలో ఉండేదీ ఒకసారి చెప్పాడు" అని అతడి అడ్రసు చెప్పింది.

తన ఎడ్రసుకూడా చెప్పింది.

"ఎలాగైనా మీరు సుందరాన్ని కాపాడాలి. అతను మంచి మనిషి. శివరావే-సుందరాన్ని టాక్సీలో తీసుకెళ్ళి ఉంటాడని నా అనుమానం. ప్లీజ్ ఎలాగైనా అతన్ని రక్షించండి" అన్నది కల్పన కన్నీళ్ళతో.

"నేను యిప్పుడే బయల్దేరుతున్నాను. శివరావ్‌ని కలుసుకుంటాను. సుందరం ఆచూకీ తెలుసుకుంటాను. నువ్వు నీ యింటి దగ్గర ఉండు. తిరిగివెళుతూ నీ దగ్గరకు వచ్చి కలుస్తాను" అన్నాడు.

అతనికి నమస్కారంచేసి బయటకు వచ్చింది కల్పన. ఇప్పుడామెకు కొంచెం ధైర్యంగా అనిపించింది.

ఆ రాత్రి తొమ్మిది గంటల సమయంలో డిటెక్టివ్ రణధీర్—కల్పనను కలుసుకున్నాడు.

శివరావు ఇంట్లో లేడని—సుందరం ఆచూకీ తెలియ లేదని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

12

సుందరం భార్య దారుణంగా విలపిస్తోంది. అప్పటికే పోలీసులు వచ్చారు.

ఉదయం ఏడు గంటలు — డిటెక్టివ్ రణధీర్ కూడా వచ్చాడు.

సుందరం శవం వెల్లికిలా పడివుంది. ఎవరో పొడుగాటి కత్తితో అతని గుండెల్లో నాలుగైదుసార్లు పొడిచారు. అక్కడ రక్తం కారిలేదు. అంటే ఎక్కడో హత్యచేసి శవాన్ని సుందరం యింటిముందు పడేసి వెళ్ళిపోయారు.

"హంతకుడు ఎవరో తెలుస్తూనే వుంది. కాని

సుందరాన్ని హత్య చెయ్యవలసిన అవసరం యేమిటో నాకు అర్థం కావటంలేదు" అన్నాడు డిటెక్టివ్ రణధీర్ పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ భూషణ్‌తో.

"ఈజిట్! హంతకుడెవరో నీకు తెలుసా?" అడిగాడు భూషణ్.

"నా వూహ మాత్రమే. ఈ కేసుకు చాలా కథ వుంది" అంటూ ఎర్ర ఫైలు హిస్టరీ అంతా అతనితో చెప్పి "ఈ కేసులో మనం కంట్రాక్టర్ కనకారావ్‌ను అనుమానించాలి. కాని అతను ఈ ఎర్ర ఫైలుకోసం శివరావు అని తన దగ్గరే పనిచేసే ఓ మధ్యవర్తిని నియమించాడు. ఆ శివరావు ఆ ఎర్ర ఫైలు తీసుకొని మాయమైనాడు. దాన్ని యెందువల్లనో కనకారావ్‌కు అందజెయ్యలేదు. బహుశ ఆ ఫైలు దగ్గరుంచుకొని కనకారావ్‌ను బ్లాక్ మెయిల్ చేసి బాగా డబ్బు లాగాలనే ఉద్దేశంతో కావచ్చు. కాని మధ్యలో సుందరాన్ని ఎందుకు హత్య చేసినట్టు? తెలీదు. శివరావును కలుసుకుంటేనే మనకు అన్ని విషయాలు తెలిసేది. నువ్విక్కడి పనులు పూర్తి చెయ్యి. నేను శివరావు ఇంటికి వెళ్ళొస్తాను" అని అక్కడినించి స్కూటరుమీద వెళ్ళిపోయాడు డిటెక్టివ్ రణధీర్.

శివరావు ఇంటి తలుపులు దగ్గరకు వేసివున్నాయి. తలుపులను నెట్టుకొని లోపలకు వెళ్ళాడు రణధీర్. అంతే—

అక్కడే నిలబడిపోయాడు బొమ్మలా ఆశ్చర్యంతో ఎదురుగా నేలమీద శివరావు బోర్లా పడివున్నాడు. అతడి వీపులో పొడుగాటి కత్తి దిగబడి వుంది. నెత్తు

రుతో అతడి బట్టలు నేలంతా ఉడిసి ఉన్నాయి.

ఊహించని దృశ్యం.

ఒకసారి ఆ గదినంతటినీ కలియజూశాడు.

ఆ గదిలో వస్తువులన్నింటినీ యెవరో ఎందుకోసమో ప్రతి అంగుళాన్నీ వదలకుండా వెతికినట్టు డిటెక్టివ్ రణధీర్‌కు అర్థమయింది.

ఎందుకోసం?

ఎర్ర ఫైలుకోసం—

ఇంతకీ ఆ ఫైలు శివరావును హత్యచేసిన మనిషికి దొరికిందా?

తెలీదు.

వెంటనే ఆ ఇంట్లోనించి బయటకు వచ్చి తలుపులను దగ్గరగా మూసి స్కూటరుమీద రివ్వున సుందరం ఇంటికి వచ్చి ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని కలుసుకొని "సారీ బ్రదర్ ....మళ్ళీ నీకు శ్రమ ఇస్తున్నందుకు క్షమించు. మళ్ళీ ఓ హత్య జరిగింది. హతుడు యెవరో కాదు. మనం హంతకుడిగా అనుకున్న శివరావు" అని చెప్పాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవైనాయి.

* * *

రాత్రి—ఎనిమిది గంటలయ్యింది.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నమే ఇన్‌స్పెక్టర్ భూషణ్— రణధీర్ చెప్పినట్టుగా కనకారావ్‌ను అనుమానంమీద అరెస్టుచేసి కస్టడీలో వుంచాడు.

శివరావు హత్య వార్త విని అంతగా బాధపడక పోయినా సుందరం హత్య వార్త విని కుమిలిపోయింది కల్పన. అతడ్ని హత్యచేసినవాడ్ని పట్టుకొని ఉరికంబం

యొక్కించమని కోరింది రణధీర్ ని. దామోదరంకూడా అదేమాట అన్నాడు. యెంత డబ్బయినా ఖర్చుచేస్తా నన్నాడు.

సిగరెట్టును విసిరి స్కూటరు దిగి శివరావు ఉంటున్న వీధి చివర ఉన్న కిల్లీ బంకు దగ్గరకు వచ్చాడు.

బంకులో పాతికేళ్ళ కుర్రాడు కూర్చుని ఉన్నాడు. జనం యెవ్వరూ లేరు.

ఓ సిగరెట్టు ప్యాకెట్టు కొని సిగరెట్టు వెలిగించు కుంటూ "ఈ రోజు ఉదయం హత్య చెయ్యబడిన శివరావు నీకు తెలుసా?" అని అడిగాడు అతన్ని.

"తెలుసు .... యెప్పుడూ నా దగ్గరే సిగరెట్లు కొంటాడు. అతను చిత్రమైన మనిషి. ఒక బ్రాండు అంటూ లేదు. అన్ని రకాల సిగరెట్లూ కాలుస్తాడు" అన్నాడు అతను.

అతను ఒక్క మాట అడిగితే అంతా చెప్పేలా ఉన్నాడని గ్రహించిన రణధీర్ "శివరావు కోసం యెక్కువగా యెవరెవరు వస్తూ ఉంటారో నీకేమైనా తెలుసా?" అనడిగాడు.

"ఎక్కువగా ఒకతను మోటార్ సైకిలుమీద వస్తూ ఉండేవాడు."

"ఎవరతను?"

"కంట్రాక్టర్ ఈశ్వరరావ్."

"కంట్రాక్టరా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రణధీర్.

"అవును. ఇప్పుడు మన కిల్లీ బంకుముందు ఉన్న రోడ్డును కంట్రాక్టు తీసుకొని వేయించింది అతనే. చూడండి. ఆరు నెల్లుకూడా అవకముందే గుంటలు పడి పోయింది" అన్నాడు సీరియస్ గా.

రణధీర్‌కు నవ్వొచ్చింది.

"సరే. అతను యెలా ఉంటాడు?"

ఈశ్వరరావ్‌ను వర్ణించి చెప్పాడు అతను.

అతన్ని యింకొన్ని ప్రశ్నలు అడిగి థాంక్స్ చెప్పి స్కూటర్ మీద పోలీస్ స్టేషన్‌కు బయల్దేరాడు రణధీర్.

13

ఇన్‌స్పెక్టర్ భూషణ్—డిటెక్టివ్ రణధీర్ చప్పుడు చెయ్యకుండా కంట్రాక్టర్ ఈశ్వరరావ్ ఇంటి గోడ దూకి లోపలికి వెళ్ళారు.

ఆఫీసుగదిలో ట్యూబ్ లైటు వెలుగుతోంది.

తలుపులు తెరిచే వున్నాయి. కర్టెన్ వేసి వుంది. కొంచెంగా ఉన్న సందులోనించి గాడ్రెజ్ టేబుల్ ముందు రివాల్వింగ్ ఛెయిర్‌లో కూర్చుని యెవరితోనో ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్నాడు ఈశ్వరరావ్.

"నేనెవరో నీకు అనవసరం దామోదరం. నీకు అత్యంత విలువైన, ప్రాణప్రదమైన ఆ ఎర్ర ఫైలు ప్రస్తుతం నా దగ్గర ఉంది. యెన్ని లక్షలు ఇచ్చి ఆ ఫైలును నువ్వు కొనుక్కుంటావో ఆలోచించు. యెందుకంటే ఆ ఫైలును నువ్వు కనకారావ్ దగ్గర ఐదులక్షలు తీసుకొని మాయం చేసి యెవరో యెత్తుకుపోయారని పుకారుదీశావని అందరికీ చెబుతాను. అప్పుడు నీ గతి యేమిటో ఆలోచించు. అంతేకాదు. ఆ ఫైలును కంట్రాక్టర్ కనకారావుకే అమ్మెయ్యవచ్చు. కాని కనకారావ్ మీద నాకూ పగ వుంది. అందువల్ల అతడ్ని దెబ్బతీయాలంటే దాన్ని నీకే అమ్మాలి. అందుకే నీకు ఫోన్ చేశాను. మరి యెంత డబ్బు యిస్తావో ఆలోచించు" అన్నాడు.

ఒక్క నిముషం మౌనం వహించాడు.

తర్వాత పెద్దగా నవ్వి—"ఏమిటీ! ఇంత పెద్ద ప్లాను వేసి యిద్దరు మనుషులను హత్యచేసి సంపాదించిన ఆ ఎర్ర ఫైలుకు పాతిక వేలు ఇస్తానంటావా? కనకారావ్ ఎంతి పాడో తెలుసా? కనీసం రెండు లక్షలకు తక్కువ యివ్వడు. నువ్వు లక్షాయాభై వేలయినా ఇస్తే నేను ఒప్పుకుంటాను. లేకపోతే—" ఇంకేదో అంటూ ఉన్నప్పుడే—

"లేకపోతే నువ్వేమీ చెయ్యలేవు .... ముందు ఆ రిసీవర్ని వదిలి చేతులెత్తి నిల్చో ఈశ్వరరావ్.... రావలసిన టైముకే వచ్చాం....నీ ఫోన్ సంభాషణంతా రికార్డుకూడా చేశాం" అన్నాడు రణధీర్ రివాల్వర్ బయటకుతీసి.

కొయ్యబారి పోయాడు ఈశ్వరరావ్.

"మీరెలా వచ్చారు?" అన్నాడు తేరుకొని.

"మరి డిటెక్టివ్‌లు అంటే యేమనుకున్నావ్? అంతే కాదు. జరిగిన కథంతా చెబుతాను విను. దామోదరాన్ని మోసంచేసి ఆ ఎర్ర ఫైలును కల్పన శివరావుకు ఇచ్చింది. అప్పటికే ఆ ఎర్ర ఫైలుకోసం నువ్వు శివరావుతో చేతులు కలిపావు. శివరావు ఆ ఫైలును కనకారావుకు కాకుండా నీకే ఇస్తానన్నాడు. కాని యివ్వలేదు. తన దగ్గరే ఉంచుకున్నాడు. చివరకు తనే కనకారావ్‌ను బ్లాక్ మెయిల్ చేసి డబ్బు సంపాదించాలని, ఆ ఫైలును తన దగ్గరనించి సుందరం లాక్కున్నాడని నీతో అబద్ధం చెప్పాడు.

నువ్వు సుందరాన్ని పట్టుకొని ఆ ఎర్ర ఫైలుకోసం హింసించావు. అతను తెలీదన్నాడు. నువ్వు నమ్మకుండా కోపంతో అతన్ని పొడిచి చంపావు. అప్పుడు నీకు శివరావు డబుల్ క్రాస్ చేస్తున్నాడని అనిపించింది.

వెంటనే శివరావు ఇంటికి వెళ్ళి అతడ్ని హత్యచేసి ఇంట్లో వెతికావు. ఎర్రఫైలు దొరికింది. ఇప్పుడు దామోదరంతో బేరం పెడుతున్నావు. అంతే కదూ" అన్నాడు రణధీర్.

ఈశ్వరరావు తల వూపాడు నిజమే అన్నట్టు.

"అయితే యిందులో నాకు అర్థంకాని అనుమానం ఒక్కటే. కల్పన హఠాత్తుగా దామోదరం దగ్గరనించి ఆ ఎర్ర ఫైలును తీసుకురానని పట్టుబడితే శివరావు ఆమెను లొంగదీయడానికి ఆమె చెల్లెల్ని తీసుకొచ్చాడట. కల్పన యెప్పుడూ తన తల్లిదండ్రులు యెక్కడ ఉన్నదీ శివరావుకు చెప్పలేదుట. మరి అలాంటప్పుడు అతనికి కల్పన ఫామిలీ గురించిన యెలా తెలిసింది" అన్నాడు రణధీర్.

అప్పుడు ఈశ్వర్ రావ్ ఇలా అన్నాడు.

"కల్పన కుటుంబం గురించి శివరావుకు నేనే చెప్పాను. నాకెలా తెలుసంటే ఆమెను పెళ్ళిచేసు కుంటానని లేవదీసుకు వచ్చి ఆ తర్వాత మోసంచేసి చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయిన మనిషిని నేనే!"

—: అయిపోయింది :—